

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-156/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 11. srpnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/844, urbroj: 401-01/03-18-18 od 12. ožujka 2018., rješenja Hrvatske narodne banke ur.br. 810-VII-963/R-2017-DH od 5. rujna 2017. te radi vraćanja predmeta na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske narodne banke Ur.br. 810-VIII-963/R-2017-DH od 5. rujna 2017. kao neosnovana. Tim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama za dostavom svih trinaest rješenja u cijelosti (uvod, izreka i obrazloženje) koje je izdala Hrvatska narodna banka, u pogledu izloženosti banaka sustavu A. u razdoblju od 2012. do 2016. godine koji se spominju u naznačenoj objavi na mrežnim stranicama tijela javne vlasti, temeljem članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, u vezi sa člankom 15. stavkom 2. točkom 7. navedenog Zakona, kojim je propisano da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informacijama u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom.

Tužitelj u bitnome navodi da je tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 30. Zakona o općem upravnom postupku jer mu se kao stranci mora omogućiti izjašnjavanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje upravne stvari. Nadalje navodi da osporava činjenično stanje koje je utvrdio tuženik, a iz kojeg proizlazi da su trinaest rješenja Hrvatske narodne banke, koja su predmet zahtjeva za pristup informacijama, dostavljena Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, za potrebe predistražnog postupka. Smatra da tuženik tu činjenicu nije mogao utvrditi u trenutku donošenja rješenja od 1. ožujka 2018. jer prema članku 206.b Zakona o kaznenom postupku državni

odvjetnik je dužan donijeti odluku o kazenoj prijavi u roku od 6 mjeseci od dana upisa prijave u upisnik kaznenih prijava. Pozivom na odredbe Zakona o državnom odvjetništvu ističe kako je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje da prvostupanjsko tijelo može imati saznanja da se vodi neki predistražni postupak jer Državno odvjetništvo Republike Hrvatske nije ovlašteno voditi predistražni postupak niti je to u ovlasti Glavnog državnog odvjetnika, već je to u isključivoj nadležnosti mjesno nadležnih županijskih i općinskih državnih odvjetništava, odnosno županijskih i općinskih državnih odvjetnika te predlaže da se provede dokazni postupak povodom navedenih rješenja koja su predmet zahtjeva za pristup informacijama, a koja nisu točno naznačena u obrazloženju rješenja tuženika. Smatra da su tuženik i prvostupanjsko tijelo pogrešno primijenili materijalno pravo, osobito članak 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama jer predmetna informacija po svom sadržaju predstavlja uvid u način obavljanja poslova tijela javne vlasti u provođenju postupka supervizije kreditnih institucija kojim provjerava posluje li kreditna institucija u skladu s pravilima o upravljanju rizicima koji u konačnosti može rezultirati i utroškom javnih sredstava. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje te predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da je u drugostupanjskom postupku neposredno riješio upravnu stvar na temelju stanja spisa predmeta koji sadrži navedeni dopis tijela javne vlasti vezano za vođenje prethodnog postupka u pogledu traženih informacija, iz tog razloga tužitelj neosnovano ukazuje na povredu odredbe članka 30. Zakona o općem upravnom postupku. Ističe da je Hrvatska narodna banka za potrebe prethodnog, odnosno kaznenog postupka dostavila Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske tražene informacije koje se odnose na mjere i radnje Hrvatske narodne banke vezane za izloženosti banaka sustavu A., a koje je utvrdila obavljanjem poslova iz svoje nadležnosti utvrđenih Zakonom o Hrvatskoj narodnoj banci. Smatra neosnovanim navod tužitelja da u trenutku donošenja osporenog rješenja nije mogao utvrditi da egzistira prethodni kazneni postupak što bi proizlazilo iz dopisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske od 3. svibnja 2017. Neosnovani su prigovori tužitelja o pogrešnoj primjeni materijalnog prava s obzirom da je u postupku utvrđeno da u pogledu pristupa traženim informacijama postoji ograničenje iz članka 15. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama te neosnovano tužitelj navodi da je u konkretnom slučaju trebalo primijeniti članak 16. stavak 3. navedenog Zakona. Predlaže ovom sudu da odbije tužbu i potvrdi drugostupanjsko rješenje.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj Hrvatskoj narodnoj banci 23. kolovoza 2017. kao tijelu javne vlasti podnio zahtjev za pristup informacijama za dostavom svih trinaest rješenja u cijelosti (uvod, izreka i obrazloženje) koje je izdala Hrvatska narodna banka, u pogledu izloženosti banaka sustavu A. u razdoblju od 2012. do 2016. godine koji se spominju u naznačenoj objavi na mrežnim stranicama tijela javne vlasti.

Prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev za pristup informacijama jer je nakon provođenja testa razmjernosti i javnog interesa utvrđeno da prevladava interes zaštite tajnosti, odnosno da tražene informacije predstavljaju informacije čija je tajnost propisana odredbama o bankovnoj tajni iz članka 156. Zakona o kreditnim institucijama, odredbama o obvezi čuvanja povjerljivih podataka iz članka 206. istog Zakona te odredbama o tajnosti podataka iz članka 53. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci, a koja pravila o čuvanju podataka dobivenih u superviziji vrijede na području cijele Europske unije.

Tuženik je tijekom žalbenog postupka utvrdio da je prvostupanjsko tijelo trinaest rješenja Hrvatske narodne banke koji su predmet zahtjeva za pristup informacijama dostavio Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske dana 9. svibnja 2017. za potrebe predistražnog postupka, temeljem zahtjeva Državnog odvjetništva po članku 206. stavku 2. Zakona o kaznenom postupku. Naime, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske svojim dopisom od 3. svibnja 2017. zatražilo je od

prvostupanjskog tijela da dostavi sve činjenice i saznanja o okolnostima koje ističe u priopćenju za javnost.

Odredbom članka 15. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ broj: 25/13. i 85/15.- dalje: ZPPI) propisano je kako će tijelo javne vlasti ograničiti pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka.

Kako je tuženik u postupku utvrdio da u pogledu pristupa traženim informacijama postoje ograničenja iz članka 15. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama to je osnovano postupio kada je odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostupanjskog rješenja.

Iz svega navedenog proizlazi da je tuženik u provedenom postupku pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo te dao razloge za svoju odluku, a koje kao pravilne prihvaća i ovaj Sud.

Stoga, imajući na umu sve navedeno osporenim rješenjem, uz obrazloženje kako je njime dano, prema ocjeni ovoga Suda nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 11. srpnja 2018.

Predsjednica vijeća:
Blanja Turić, v.r.